

Tijd voor een andere begrotingsaanpak

Geen besparingen op onze rug!

Het tekort van de federale overheid en de sociale zekerheid wordt voor 2025 geschat op 26,1 miljard euro, en dat loopt tegen 2030 op tot 40,1 miljard euro. Sinds juni 2024 zit België op het Europese strafbankje voor buitensporig begrotingstekort. Tot nu toe heeft het begrotingstraject van deze regering daar weinig aan veranderd, integendeel. Wat wel veranderd is: werknemers betalen steeds vaker de rekening, terwijl er flink geïnvesteerd wordt in defensie en de bijdrage van de sterkste schouders achterblijft.

We hebben een andere aanpak nodig. Een die durft te kijken naar een aantal structurele zelfopgelegde handicaps. Denk aan de blokkering van de lonen via de loonnormwet en het beperken van de automatische indexering. De groei van de lonen blijft achter tegenover de groei van de economie. De belangrijkste oorzaak? Productiviteitsgroei die niet wordt vertaald in hogere reële lonen, mede door bewuste loonmatiging en het verlagen van de werkgeversbijdragen. Door de lonen te blokkeren, ontzegt de overheid zichzelf en de sociale zekerheid broodnodige inkomsten. Looninkomsten zijn immers de belangrijkste bron van belasting- en RSZ-inkomsten. De Nationale Bank stelt expliciet dat een dalend loonaandeel weegt op de overheidsfinanciën. Tegelijk wil men de koopkracht dan maar verhogen door nettolonen te doen stijgen via fiscale ingrepen waarvoor geen financiële ruimte is. Om dan tegelijk nog meer besparingen te willen doorvoeren. Dat is een vestzak-broekzakbeleid en budgettair onhoudbaar.

Wildgroei aan subsidies

Er is dringend nood aan een kritische doorlichting van de uitgaven en het subsidiebeleid. De fiscale cadeaus aan werkgevers blijven oplopen. De Europese Commissie, de OESO en het Rekenhof wijzen al jaren op de wildgroei aan subsidies en belastingvoordelen. Het afbouwen van deze voordelen levert miljarden op zonder de koopkracht van werknemers te ondermijnen.

Denk aan de loonkorting voor eerste aanwerving, die ook in aangepaste vorm even nutteloos zal zijn in de creatie van tewerkstelling: zomaar eventjes 700 miljoen euro over de balk. Of de loonsubsidies voor overuren (203 miljoen euro), die met de op stapel staande versoepeling van de overurenregeling, verder dreigen te exploderen. Daarnaast dreigen ze een extra nefaste prikkel te vormen om werknemers onder druk te zetten overuren te presteren, waardoor ook reguliere jobs verdrongen worden.

Een andere begrotingsaanpak is mogelijk

De lijst van aanbevelingen vult zichzelf: schrap regressieve belastingvoordelen zoals langetermijnsparen, al zeker bij gepensioneerden, voer een btw op vliegtuigtickets in, en harmoniseer de pensioenbijdragen van zelfstandigen met die van werknemers. Het afbouwen van deze voordelen levert miljarden op zonder de koopkracht van werknemers te ondermijnen. Allemaal zeer realistische voorstellen. Een andere begrotingsaanpak is mogelijk: kies voor eerlijke bijdragen, een rechtvaardig subsidiebeleid en een correcte verloning. Alleen zo bouwen we aan een sociaal rechtvaardige en financieel gezonde toekomst voor iedereen.

Door de lonen te blokkeren, ontzegt de overheid zichzelf en de sociale zekerheid broodnodige inkomsten.

BRON
ACV (Ann Vermorgen
& Marie-Hélène Ska)